

Episode 177

Vorige keer bij 'Hand aufs Herz'

Emma: "Ik zal aan je denken."

Timo: "Oh.."

Emma: "En ik zal je missen."

Timo: "Oooh."

Emma: "Wat je eerder zei.. over dat wachten.. Je hebt geen idee hoe belangrijk dat voor me was..

Dank je."

(intro)

Emma: "Is iedereen aan het kijken?"

Jenny: "Natuurlijk zijn ze allemaal aan het kijken."

Emma: "Hoe was ik?"

Jenny: "Om voor te vallen.."

Student: "Wij willen meer! Ik wil ook wat!"

Luzi: "De jongens zijn jaloers."

Caro: "Natuurlijk."

mvr. Jäger: "Wisten jullie het van die twee?"

mvr. Krawczyk: "Nee, maar ze zijn prachtig samen."

Bea: "Dat zijn ze zeker."

Caro: "Freaks en lesbische meisjes en in het midden van dat alles: Caro Eichkamp."

Bodo: "Die niet kan beslissen tot welke groep ze liever zou behoren."

Emma: "Ik kan niet geloven dat ik het gedaan heb!"

Jenny: "Heb je er spijt van?"

Emma: "Helemaal niet."

Sophie: "Ik wou gewoon even zien wat ze daarbuiten aan het doen zijn."

Ronnie: "Wat? Ze staan op de speelplaats te zingen. We hebben wel betere dingen te doen dan naar hen te kijken."

Sophie: "En wat als er hier iemand is?"

Ronnie: "Zie jij iemand? Er is hier niemand. Enkel jij en ik."

(ze kussen)

Ronnie: "En dit."

(Ronnie haalt een zak cocaïne boven)

Sophie: "Wat in godsnaam..? Wat moet je met dat spul?"

Ronnie: "Het is een kleine gunst die je voor mij zou kunnen doen. Ik heb niet genoeg tijd om elke zakentransactie zelf uit te voeren."

Sophie: "Wil je dat ik drugs voor je ga dealen?"

Ronnie: "Shh! Slechte verwoording! Je zal een zakje van A naar B brengen. Als je me wilt hebben zullen we meer tijd hebben voor ons. En er zit ook iets in voor jou."

Sophie: "Ik wil niet. Ik wil niks meer met drugs te maken hebben."

Ronnie: "Sinds wanneer? Op ons klein feestje in het label was het allemaal ok voor jou. Je hebt je toen goed geamuseerd."

Sophie: "We hebben een grote deal voor je broer verpest, en hij was echt kwaad!"

Ronnie: "En dan? Hij is al gekalmeerd. Kom op, jij bent de enige die ik kan vertrouwen."

Sophie: "Drugs zijn rotzooi."

Ronnie: "Oh god, doe niet zo!"

Sophie: "We kunnen ons amuseren zonder dat spul."

Ronnie: "Ik dacht echt dat je beter was dan de anderen. Ik dacht dat we bij elkaar pasten. Blijkbaar heb ik me vergist. Spijtig van alle verspilde tijd."

Emma: "Ik heb je echt verrast, niet? Ik had tenminste kunnen vragen of het ok was vooraleer ik je voor al die mensen kuste."

(Jenny kust Emma op de wang)

Emma: "Waar was dat voor?"

Jenny: "Ik heb je een kus gegeven. Spontaan. Had ik dat ook eerst moeten vragen?"

Emma: "Ik heb met Timo gepraat en hij heeft me de moed gegeven."

Jenny: "Heb je het hem verteld?"

Emma: "Nee. Hij heeft me doen inzien dat het stom is om dingen uit te stellen. En toen we daar stonden.. en we aan het zingen waren, was het allemaal zo duidelijk voor me. Het was alsof een grote golf me meesleurde in de zee. Ik.. Ik kon het gewoon niet weerstaan. Ik moest wel."

Jenny: "En ik was het slachtoffer van je grote golf."

Emma: "Kom op, je weet wat ik bedoel."

Jenny: "Natuurlijk, je passie heeft je meegesleurd. Maar ik wil dat je weet wat je gedaan hebt. Het was geen natuurkracht, of iets soortgelijks, het was jij. Jij hebt ervoor gezorgd dat iedereen het weet van ons, met alle gevolgen van dien."

Emma: "Ik voel me geweldig."

Jenny: "Dan is alles goed."

Stefan: "Goeiemorgen, Helena. Wil je graag een glaasje appelsiensap?"

Helena: "Graag.. en een tas koffie. Zwart, met 1 klontje suiker."

Stefan: "Ik weet het. Het is niet de eerste keer dat we ons op dit punt bevinden."

Helena: "Stoort je dat?"

Stefan: "Nee, helemaal niet. Ik vroeg mezelf gewoon af wat we dit moeten noemen? Als een zakenman weet ik graag waar ik me op moet voorbereiden."

Helena: "Laten we het gewoon zo zeggen: we hebben op veel vlakken dezelfde smaak."

Caro: "Dat meen je niet?"

Sophie: "Wat?"

Caro: "Je Ronnie is aan het flirten met andere vrouwen en jij staat erbij en kijkt ernaar?"

Sophie: "Ze praten gewoon met elkaar, ok?"

Caro: "En wat doet zijn hand dan op haar achterste?"

Sophie: "Dat zijn je zaken niet."

Caro: "Maar wel de jouwe. Je zou zo verdraagzaam niet moeten zijn. Langs de andere kant.."

Sophie: "Wat?"

Caro: "Hij is fake, je mag blij zijn als je van hem vanaf bent. Je kunt me maar beter niet vertellen dat je echt gevoelens hebt voor hem."

Sophie: "Ik zal je niks vertellen."

Caro: "Oh mijn God, er is echt geen hulp meer voor jou. Ik bedoel Timo was al een stap naar beneden, maar ik wist niet dat je nog lager kon gaan! Ik bedoel Timo was tenminste verliefd op je. Maar HIJ geeft niet eens om je."

Sophie: "Heb ik om je advies gevraagd?"

Caro: "Nee. Anders zou je niet in deze situatie zitten. Ik zou mezelf zo niet laten behandelen."

Sophie: "Nee, jij zou gewoon met zijn vader slapen en doen alsof het zijn kind was."

Stefan: "De rekening, alsjeblieft."

Helena: "Zie ik je vandaag?"

Stefan: "Vandaag? Dat klinkt als een relatie."

Helena: "Het maakt me niet uit dat ik met je gezien wordt in het openbaar. Zolang wij maar op dezelfde golflengte zitten."

Stefan: "Op welke golflengte is dat dan?"

Helena: "We vinden elkaar leuk. We brengen graag tijd door met elkaar en ontwijken het lastige gedeelte: gevoelens."

Stefan: "Helena, dat weet ik. Ik wil graag weten wat je van plan bent met me in het openbaar."

Helena: "Ik vroeg me af of het niet tof zou zijn om een etentje te organiseren. In de villa."

Stefan: "Daar heb ik geen probleem mee."

Helena: "Wat denk je ervan als we Bea Vogel en Michael uitnodigen?"

Stefan: "Je ex en zijn nieuwe vriendin?"

Helena: "We zouden genoeg hebben om over te praten."

Stefan: "Maar hmm.."

Helena: "Twee leerkrachten, de grootste sponsor en de schooldirectrice. Dan is er genoeg om over te praten. Ik ben er zeker van dat het een toffe avond kan worden."

Stefan: "Tof? Op welke manier?"

Helena: "Laten we zeggen interessant en spannend. Tenminste voor ons tweeën."

Bea: "Ben!"

Ben: "Hej."

Bea: "Heb je gehoord wat er net gebeurd is?"

Ben: "Emma en Jenny die uit de kast gekomen zijn? Geweldig!"

Bea: "Die twee zijn echt prachtig samen. Ze zullen wel blij zijn dat de waarheid nu eindelijk aan het licht gekomen is."

Ben: "De waarheid.. Bea, ik moet je iets.."

Bea: "Is alles ok?"

Ben: "Ik moet naar de les."

Bea: "Ben! Wil je me iets vertellen?"

flashback

Helena: "Maar wij hebben met elkaar geslapen toen Bea weg was."

Michael: "Het was één nacht, en het was enkel sex. Het heeft niks te maken met Bea, en dat is waarom ze het niet hoeft te weten."

einde flashback

Ben: "Ik moet echt gaan."

Emma: "Het is precies alsof we op een catwalk wandelen."

Jenny: "Een hand in hand catwalk."

Emma: "Ik snap niet waarom ik dit niet eerder gedaan heb!"

Jenny: "Geen spijt?"

Emma: "Kijk hoe ze staren. Alsof we de lotto gewonnen hebben!"

Jenny: "Dat hebben we ook. Maar spijtig genoeg betekent dat niet dat ze ons voor altijd met rust zullen laten."

Emma: "Hey, wees niet zo pessimistisch. Neem mij als voorbeeld."

Jenny: "Ah, nog maar pas geout en je zweeft nu al hm?"

Bodo: "Hej meisjes, proficiat, jullie zijn het nieuwe droomkoppel van de school."

Sophie: "Hej!"

Ronnie: "Wat?"

Sophie: "Ik zou graag met je praten."

Ronnie (een momentje): "Wat is er?"

Sophie: "Ik wou met je praten over wat er eerder vandaag gebeurd is."

Ronnie: "Dat is over. Jij hebt me gezegd dat je niet meer bij me wou zijn, en ik accepteer dat. Einde discussie."

Sophie: "Het is niet dat ik je niet wil helpen, maar ik heb schrik, ok? Er zijn de laatste tijd een aantal dingen misgelopen in mijn leven.. met mijn ouders en Franzika en het ongeluk. Het was allemaal teveel voor me en als ze me betrappen met drugs.. Snap je?"

Ronnie: "Natuurlijk snap ik het."

Sophie: "Ik bedoel we maken ook plezier zonder dat spul!"

Ronnie: "Natuurlijk. Maar ik dacht dat wat wij hadden anders was. Niet gewoon maar voor het plezier. Ik kan plezier maken met elk ander meisje. Ik dacht gewoon dat dit iets speciaal was."

Sophie: "Ronnie, ik.."

Ronnie: "Hej, nee, nee ok. Laat het maar. Ik dacht dat we van dezelfde soort waren.. Maar het lijkt erop dat ik het mis had. Mijn fout."

Helena: "Hallo Bea. Stoor ik?"

Bea: "Ik ben aan het werken, maar..."

Helena: "Ik heb beslist dat de dingen tussen ons moeten veranderen."

Bea: "En waarom de plotse ommekeer?"

Helena: "Ik weet dat mijn gedrag naar jou en Michael toe niet altijd geweldig was. Ik was waarschijnlijk nog niet klaar om Michael nieuw geluk toe te wensen zolang ik nog alleen was. Maar daar is verandering in gekomen. En dat is de reden waarom ik de strijdbijl wil begraven."

Bea: "Daar heb ik niks op tegen."

Helena: "Ok. Wat dacht je van een dineetje? Kom op, Bea, geef het een kans. En geef mij de kans om mijn gedrag goed te maken."

Bea: "Een dineetje?"

Helena: "Bij de Bergmanns thuis."

Bea: "Jij en Stefan Bergmann?"

Helena: "Ja, ik was er ook door verrast en het is nog niet officieel, maar dat willen we veranderen. Stefan is een geweldig kok. En hij kijkt uit naar het dineetje."

Bea: "Je hebt ons er al bij gerekend?"

Helena: "Was ik te gehaast?"

Bea: "Wel, ik zou er graag eerst met Michael over praten."

Helena: "Ik ben er zeker van dat hij wel zal komen als jij dat wilt. Wees nu geen pretbederver. Ik ben er zeker van dat het een leuke avond zal worden die we allemaal graag zullen herinneren."

Sophie: "Ronnie, wacht, ik moet met je praten."

Ronnie: "Dat heb je al gedaan."

Sophie: "Misschien was ik fout?"

Ronnie: "Nee, het was net andersom. Ik zat fout. We passen niet bij elkaar."

Sophie: "Maar je kan me niet zomaar dumpen."

Ronnie: "En waarom niet? Het werkt niet tussen ons. We denken niet hetzelfde. Ik moet op mijn liefde kunnen vertrouwen."

Sophie: "Maar je kan me vertrouwen!"

Ronnie: "Echt?"

Sophie: "Als het zo belangrijk is voor je, zal ik je wel helpen."

Ronnie: "Ik wil je nergens toe dwingen. Want ik geef echt om je."

Sophie: "Maar.. ik wil het."

Ronnie: "Ben je zeker?"

Sophie: "Geef me het boek. Steek het erin en geef me het boek, doe het gewoon."

Ronnie: "Moritz van het vierde jaar, die gast is zot van chemie. Doe hem de groeten van me."

Sophie: "Ok."

Ronnie: "Je bent de beste, schat."

Michael: "Hej."

Bea: "Je ex-vrouw was net hier. Ze heeft ons uitgenodigd voor een etentje."

Michael: "Ze heeft WAT gedaan?"

Bea: "Ja, blijkbaar wilt Helena het goedmaken met ons."

Michael: "Ze wilt WAT?"

Bea: "Ze heeft zich geëxcuseerd. En ons uitgenodigd voor een etentje."

Michael: "Bedankt, maar ik ben niet geïnteresseerd."

Bea: "We kunnen het niet afzeggen. Ze heeft Stefan Bergmann al verteld dat we er zouden zijn vanavond."

Michael: "Bergmann? Wat heeft dit te maken met hem?"

Bea: "Ze zijn samen. Dat zou ook wel eens de reden kunnen zijn van haar poging tot vrede."

Michael: "Oh kom op, het is gewoon een list."

Bea: "En wat als het dat niet is?"

Michael: "Bea, die uitnodiging is te plots. Trouwens, we moeten ons voorbereiden op onze reis naar Venetië."

Bea: "Maar we hoeven ons niet voor te bereiden. Op zaterdag gaan we naar de opera en.. we zullen wel iets verzinnen voor de rest van de tijd."

Michael: "Ok, ik wil er niet over praten, ik wil niet naar dat etentje gaan. Alsjeblieft, zeg het gewoon af."

Bea: "Ik zou haar graag een kans geven. Als we niet gaan weten we niet of ze eerlijk is."

Michael: "We zullen er spijt van krijgen."

Bea: "Dat klinkt heel dramatisch. Het zal zo erg wel niet zijn! Gun me dit gewoon."

Michael: "Voor jou. Ik doe het voor jou."

Bea: "Goed! Misschien wordt het wel leuk. Have a nice English lesson!"

Michael: "Thank you so much."

Emma: "Moet het nu echt Thelma en Louise zijn, die film komt uit de préhistorie!"

Jenny: "En dan? Dat wilt niet zeggen dat het een slechte film is. En trouwens, het is nog altijd een cultfilm in de lesbische gemeenschap."

Emma: "Ik hou niet van die dingen. Wat er cult is in de lesbische gemeenschap en wat hetero's leuk vinden. Je moet niet meteen een andere taal spreken gewoon omdat je verliefd bent op een meisje. Tegenwoordig is dat normaal."

Emma: "Wie heeft dat gedaan?"

Jenny: "Geen idee."

Emma: "Maar ze waren zo vriendelijk tegen ons."

Jenny: "Niet iedereen is vriendelijk, Emma. En dit, dit waren lafaards. We laten ons niet naar beneden sleuren door hen. Zakdoekje? Sorry, dat werkt niet."

Emma: "We hangen er wel iets over. Een foto. Van ons."

Jenny: "We kunnen dit."

Krawcyk: "Sophie, heb je geen les?"

Sophie: "Nee, ik heb een vrij uurtje."

Krawcyk: "De bel kan elke moment gaan. Mag ik eens kijken?"

Sophie: "Wat?"

Krawcyk: "Het boek dat je vasthebt, ik zou het graag eens bekijken."

Sophie: "Het is gewoon een boek."

Krawcyk: "Sophie, wat is er gaande met jou? Ik wil gewoon eens kijken. Maak je geen zorgen, je krijgt het meteen terug."

Michael: "Krawcyk was tenminste daar toen het nodig was."

(aan de telefoon)

"Helena, luister, ik ben het, ik heb geen idee wat je wilt met dat etentje, maar als je denkt dat je tussen Bea en mij kan komen met 1 of ander pervert.."

Helena: "Michael! Wie ben jij om zo grof te praten?"

Michael: "Je voice mail. Waarom nodig je ons uit om te komen eten?"

Helena: "Heeft Bea je dat niet verteld? Ik had het haar gevraagd. Ik wil onze ruzies vergeten. Alle slechte vibes achter ons laten. Ik wil er gewoon een leuke avond van maken. Twee koppels die gezellig praten, lekker eten en goeie wijn, dat is alles."

Michael: "En ik moet dat geloven?"

Helena: "We hebben het hier al over gehad, Michael. Wat er gebeurd is tussen ons blijft in het verleden, het is ons geheim. Ik vraag me gewoon af waarom je maar blijft terugkomen op dat onderwerp."

Krawcyk: "Dat is ongelooflijk. Hoe kom je daaraan? Een boekenverkoop? Kijk, de eerste editie uit 1980. Als student heb ik mijn eerste chemische experimenten gedaan met dit boek! Bewijs van een exothermische reactie gewijd aan een verbranding van een zwavel-zink mix. Met zoiets kon je ons nog onder de indruk krijgen vroeger."

Sophie: "Mag ik het nu terug alsjeblieft?"

Krawcyk: "Sophie, laten we eerlijk zijn. Waarom wil je dat boek? Voor mij hangen er veel herinneringen aan vast, maar als je het wilt gebruiken voor een test zal je er niet ver mee komen. De helft van wat hierin staat maakt geen deel meer uit van de leerstof. Kijk, ik zal het je tonen. Waar is die tabel.. Wat is dat?"

Sophie: "Ik weet niet wat dat is."

Krawcyk: "Sophie, alsjeblieft, lieg niet tegen me. Als die drugs niet van jou zijn, van wie dan wel?"

Sophie, vertel me van wie je die gekregen hebt."

Sophie: "Ik weet het niet."

Krawcyk: "Dit is geen studentengrapje! Denk je echt dat je hiermee weg kan geraken met je 'ik weet niet waarover je het hebt' houding? Ofwel vertel je me van wie je dit gekregen hebt, ofwel bel ik de politie. Ik luister?"

Sophie: "Ik kan het je niet vertellen."

Krawcyk: "En waarom niet? Word je bedreigd? Vertel me dan wie erachter zit! Ok, nu is het genoeg.."

Sophie: "Nee! Ik zal het je vertellen, ok.."